

---

**Text de l'Evangeli ( Jn 20,1-9): El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».**

**Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, s'ajupí i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. Llavors va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. De fet, encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.**

**Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles. Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. Jesús els digué: «No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran».**

---

***«Va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué»***

Mons. Joan Enric VIVES i Sicília Bisbe d'Urgell

(Lleida, Espanya)

Avui «és el dia en què ha obrat el Senyor», anirem cantant al llarg de tota la Pasqua. I és que aquesta expressió del Salm 117 inunda la celebració de la fe cristiana. El Pare ha ressuscitat el seu Fill Jesucrist, l'Estimat, Aquell en qui es complau perquè ha estimat fins a donar la seva vida per tots.

Visquem la Pasqua amb molta alegria. Crist ha ressuscitat: celebrem-ho plens de joia i d'amor. Avui, Jesucrist ha vençut la mort, el pecat, la tristesa... i ens ha obert les portes de la nova vida, l'autèntica vida, la que l'Esperit Sant va donant-nos per pura gràcia. Que ningú no estigui trist! Crist és la nostra Pau i el nostre Camí per sempre. Ell avui «manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la seva vocació altíssima» (Concili Vaticà II, Gaudium et Spes 22).

El gran signe que avui ens dóna l'Evangeli és que el sepulcre de Jesús està buit. Ja no hem de buscar entre els morts Aquell que viu, perquè ha ressuscitat. I els deixebles, que després el veuran Ressuscitat, és a dir, l'experimentaran viu en un encontre de fe meravellós, capten que hi ha una buidor en el lloc de la seva sepultura. Sepulcre buit i aparicions seran els grans senyals per a la fe del creient. L'Evangeli diu que «va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué» (Jn 20,8). Va saber captar per la fe que aquella buidor i alhora aquell llençol d'amortallar i aquell mocador ben plegats eren petits senyals del pas de Déu, de la vida nova. L'amor sap captar allò que d'altres no capten, i en té prou amb petits signes. «El deixeble que Jesús estimava» (Jn 20,2) es guiava per l'amor que havia rebut de Crist.

### *Altres comentaris*

---

**«Vigília pasqual•A (Mt 28,1-10): No és aquí: ha ressuscitat»**

Fra Josep M<sup>a</sup> MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui, en l'Evangeli de la Vetlla pasqual, hi batega un gran dinamisme: dues dones corren cap al sepulcre, un terratrèmol, un àngel fa rodolar la pedra, uns guardes esglaiats cauen com morts. I Jesús, viu i ressuscitat, es fa company de camí d'aquelles dones...

Les dones són les primeres en fer l'experiència de la resurrecció de Jesús, i això només veient el sepulcre buit i l'àngel que els anuncia: «No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir...» (Mt

**28,5-6). Són també les primeres en donar testimoni de la seva experiència: «Aneu de seguida a dir als seus deixebles: 'Ha ressuscitat...!'» (Mt 28,7).**

**Tot seguit creuen. La seva fe, però, és una barreja de por i d'alegria. Sentien por per les paraules de l'àngel, amb un anunci que va més enllà de les expectatives humanes. I alegria per la certesa de la resurrecció del Senyor, perquè les Escriptures s'havien acomplert, per l'immens privilegi de la primícia pasqual que han rebut. La fe, doncs, tot i produir una gran joia interior, no exclou la por.**

**Se'n van a anunciar aquella experiència del Ressuscitat, que han fet sense haver-lo vist. Jesús els premia aquesta fe i se'ls apareix mentre fan camí.**

**El centre de tota experiència de fe no és en primer lloc una doctrina ni uns dogmes. És la persona de Jesús. La fe de les dues dones de l'Evangeli d'avui està centrada en Ell, en la seva persona i en res més. L'han experimentat vivent i van a anunciar-lo vivent!**

**Una altra dona, santa Clara, escrivia a santa Agnès de Praga que s'havia de centrar en Jesús ressuscitat: «Observeu, considereu i contempleu Jesucrist (...). Si sofriu amb Ell, regnareu també amb Ell; si amb Ell ploreu, amb Ell gaudireu; si moriu amb Ell a la creu de la tribulació, posseireu amb Ell les eternes estances».**